

Research Article

**การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น
ตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา:
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**
**DEVELOPMENT OF ENGLISH TEACHING MODEL IN LOCAL CONTEXT
BASED ON LANGUAGE ACQUISITION DEVICE FOR HIGH SCHOOL
STUDENTS: A CASE STUDY OF WAT PHRASRIMAHADHAT SECONDARY
DEMONSTRATION SCHOOL OF PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY**

ชัยเดช นาคสะอาด^{1*} ไพรัช สู่แสนสุข² จุฑาทิพย์ พหลภาคย์³ และ วิลไลจิตร นิลสวัสดิ์⁴

Chaidaj Naksa-ard^{1*}, Pirach Susansuk², Jutathip Paholpak³ and Wilaichitra Nilsawaddi⁴

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย^{1,2,3,4}
Doctor of Philosophy (Education for Locality Development), Phranakhon Rajabhat University, Bangkok, Thailand^{1,2,3,4}

Chaidej2012@gmail.com^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประชากรได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ห้องเรียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงมา 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา กับกลุ่มควบคุมสอนด้วยรูปแบบการสอนไวยากรณ์และแปล เครื่องมือวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบวัดความพึงพอใจ

ผลวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา มี 5 ระยะ ดังนี้ ระยะหนึ่งคำ ระยะสองคำ ระยะหลายคำ ระยะประโยคและการสื่อสาร และระยะทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาทุกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับ.01 ค่าประสิทธิภาพรูปแบบการสอน E1/E2 มีค่า 77.77/71.07 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการทำวิจัยครั้งนี้

คำสำคัญ: กระบวนการรับรู้ทางภาษา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ บริบทท้องถิ่น

ABSTRACT

This development research aimed: 1) to develop the English Teaching Model in Local Contexts based on Language Acquisition Device (ETMLC-LAD) and 2) to study the results of the ETMLC-LAD model. The population was grade 7 students. The sample was selected 2 classes out of 4 classes of grade 7 students were selected using purposive sampling technique. The first class was an experimental group taught by using the ETMLC-LAD and the other was a control group taught by the Grammar-Translation Model. The research instruments were (1) experimental tool-the instructional plan based on ETMLC-LAD, and (2) data collecting tools-a learning achievement, an observation form, an interview form, and a satisfaction questionnaire form.

The research findings indicated that the ETMLC-LAD consisted of 5 stages: the one-word stage, the two-word stage, the multiword stage, the sentence stage and communication, and the language achievement test stage. Each stage comprised of local contexts, teaching materials, teaching techniques and instructional activities. Every stage corresponded to the determined contents, as well as language skills started from listening, speaking, reading, and writing respectively. The student's learning achievement after teaching with the model was significantly increased in all skills at .01 level. The students were satisfied with the ETMLC-LAD model in overall at the high level. The evaluation of the model showed that it was efficient in accordance with the set efficiency criterion of 77.77/71.07 which was higher than the criteria set.

Keywords: language acquisition device, english teaching model, local context

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แสดงให้เห็นว่าความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจำเป็นต้องทันต่อเหตุการณ์และตอบสนองต่อท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในปัจจุบันได้ และกระบวนทัศน์ในการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในยุคสารสนเทศจึงเป็นสิ่งที่ชี้ชัดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการหาความรู้และการสื่อสาร แต่อย่างไรก็ตามการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังคงประสบปัญหา

การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตามที่สถาบันการจัดอันดับภาษาอังกฤษได้แสดงข้อมูลไว้ได้แก่ 1) การจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ที่แบ่งระดับทักษะภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ปรากฏว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ใน “ระดับต่ำมาก” อยู่ในอันดับที่ 15 จาก 19 ประเทศในทวีปเอเชีย และอยู่ในอันดับที่ 56 จาก 72 ประเทศทั่วโลก 2) ผลสำรวจจากสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) ซึ่งทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในอันดับที่ 8

จาก 10 ประเทศในอาเซียนและจากข้อมูลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้สะท้อนวิกฤตถึงคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 – 2555 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 24.79 เป็นคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จึงกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษกับการศึกษาของประเทศไทยยังคงมีปัญหาอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาปัญหาในด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรกเป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ เพราะมีความเชื่อว่าผู้เรียนที่รู้กฎเกณฑ์ทางภาษาดีแล้ว จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการสื่อสารได้ ดังที่ ลลิตา ภูทอง (Phuthong, 2009) พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันระดับมากไม่ได้เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการสื่อสาร ส่วนมากให้นักเรียนเปิดหาความหมายจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์และยกตัวอย่างแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดสอดคล้องกับ สุนทร หล่นประพันธ์ (Lunpraphanth, 2004) พบว่า ไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์และแปล หรือการสอนแบบฟัง-พูด ต่างก็ไม่ได้ผล เพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องไปใช้ในชีวิตจริงได้ และ ปราณี กุลละวณิชย์ (Kullawanich, 2006) พบว่า ความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการฝึกทักษะพูดและทักษะฟังสูงที่สุด แต่ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งมีนักเรียนจำนวนมาก

ทำให้ไม่สามารถฝึกฝน 2 ทักษะในห้องเรียนได้ จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษประสบปัญหาในเรื่องรูปแบบการสอนจึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษได้ตามบริบทที่ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่

ทศนา แคมณี (Khaemmani, 2002) กล่าวว่ารูปแบบและกระบวนการเรียนการสอนมีอิทธิพลอย่างมากต่อทักษะและความสามารถของผู้เรียน ถ้าจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนของผู้เรียนแล้ว และเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับยุคสมัย สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้เรียนจะสามารถเพิ่มสมรรถนะทางภาษาของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และงานวิจัยของ Galloway (2013) พบว่า การวิจัยถึงสิ่งใด ๆ ก็ตาม ผู้เรียนภาษาอังกฤษต้องมีการรับรู้และเป็นผู้มีส่วนร่วมหลัก และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการเรียนภาษาอังกฤษและต้องมีการตอบสนองต่อการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาสากล

อย่างไรก็ดี รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแม่ที่เริ่มจากการรับรู้จากการฟังและเชื่อมโยงเสียงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่าน และการเขียนในที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ทางภาษา (Language Acquisition Device: LAD) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญต่อการสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น และเป็นกระบวนการที่เหมาะสมต่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาที่สอง (Secondlanguage : L2) หรือภาษาต่างประเทศอย่างเป็นลำดับและต่อเนื่อง นักวิชาการทางด้านภาษาหลายคนได้ให้แนวคิดและความหมายของการรับรู้ภาษากล่าวคือ การรับรู้ภาษา (Saraswathi, 2004) เป็นการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไปและเป็นธรรมชาติ (Krashen, 1985) เป็นการเลียนแบบการรับรู้ (acquisition) วิธีการนี้ออกแบบช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวป้อน (comprehensible input) โดยความผิดพลาดของผู้เรียนยังไม่ต้องได้รับการแก้ไข ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดในช่วงแรกของการเรียน จนกว่ามีความพร้อมในการสื่อสารการพัฒนาการภาษาในช่วงเริ่มต้น (Akmajian, 2004) กล่าวถึง ลำดับขั้นของการรับรู้ทางภาษา ดังนี้

- 1) การเปล่งเสียงพูดโดยไม่มีความหมาย (babbling)
- 2) ระยะเวลาได้หนึ่งคำ (the one – word stage)
- 3) ระยะเวลาได้หลายคำ (multiword stage)

โดยการพัฒนาการทางภาษาจะเกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้าง และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก ซึ่งกระบวนการนี้สามารถนำไปใช้ กับผู้เรียนภาษาอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาแม่ของตนเอง ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ (Ellis, 1997)

จากปัญหาด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนและความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกทักษะภาษา และปัญหาอีกประการหนึ่งการสอนภาษาอังกฤษยังไม่มีผลสอดคล้องกับท้องถิ่นที่นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ส่งผลให้นักเรียนไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ เหตุผลและแนวคิดดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงใช้เป็นแนวทางที่จะวิจัยและพัฒนา รูปแบบการ

สอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยนี้จะทำให้ได้ต้นแบบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา (English Teaching Model in Local Context based on Language Acquisition Device: ETMLC – LAD) สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากวิจัย

1. ได้ต้นแบบในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาเพื่อพัฒนา

ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

3. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้อำนาจภาษาไปปรับใช้ให้เข้ากับกระบวนการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับท้องถิ่นของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตประชากร

นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558

2. ขอบเขตตัวแปร

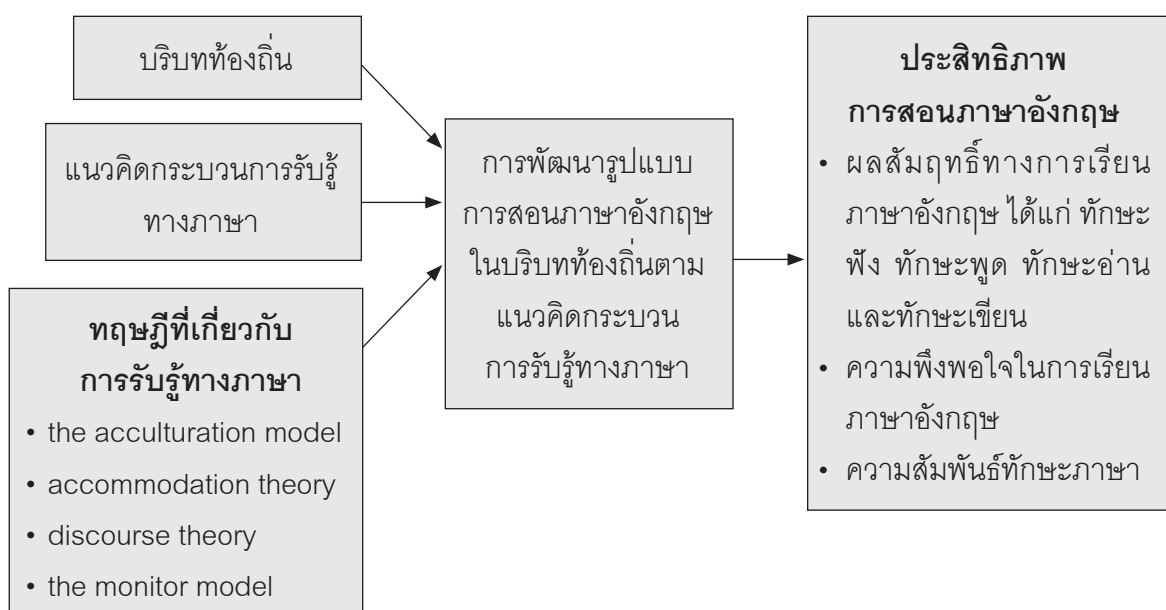
ตัวแปรอิสระ แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรู้ทางภาษา (ETMLC-LAD)

ตัวแปรตาม คือ (1) ทักษะฟังภาษาอังกฤษ (2) ทักษะพูดภาษาอังกฤษ (3) ทักษะอ่านภาษาอังกฤษ (4) ทักษะเขียนภาษาอังกฤษ (5) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการสอน ETMLC-LAD

3. ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2558 – เดือน กรกฎาคม 2559

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการเลือกแบบเจาะจงมา 2 ห้องเรียนจาก 4 ห้องเรียน (ทั้งสองห้องเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใกล้เคียงกันมากที่สุด) ห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 45 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 45 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method: GTM)

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา (English Teaching Model in Local Context Based on Language Acquisition Device: ETMLC – LAD)

2. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน ETMLC – LAD

3. ออกแบบ ต้นฉบับรูปแบบการสอน ETMLC – LAD เป็นการพัฒนาคั้งที่ 1 (D1= Development1)

4. ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน ETMLC – LAD เป็นการวิจัยคั้งที่ 1 (R1 =Research1)

5. ปรับปรุงต้นฉบับรูปแบบการสอน ETMLC – LAD เป็นการพัฒนาคั้งที่ 2 (D2= Development2)

6. ทดลองใช้รูปแบบ ETMLC – LAD ในกลุ่มทดลอง เป็นการวิจัยคั้งที่ 2 (R2=Research 2)

7. ปรับปรุงต้นแบบรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดและเขียนคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ETMLC – LAD

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

ประเภทเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา (ETMLC – LAD)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

2.1 แบบสัมภาษณ์ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการสอน ETMLC – LAD และรูปแบบการสอน GTM ค่า IOC = 0.8 – 1.0

2.2 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ETMLC – LAD และรูปแบบการสอน GTM ค่า IOC = 0.8 – 1.0

2.3 แบบทดสอบก่อน-หลัง วัดผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน

ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ETMLC – LAD และรูปแบบการสอน GTM โดยความตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC = 0.8 – 1.0

2.4 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการสอน ETMLC– LAD และรูปแบบการสอน GTM ค่า IOC = 0.8 – 1.0

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 2 ห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกันมากที่สุด ในรายวิชาภาษาอังกฤษ จาก 4 ห้องเรียน ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมและทำการทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน ETMLC – LAD กับกลุ่มทดลอง และรูปแบบการสอน GTM กับกลุ่มควบคุม จำนวน 16 คาบ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้

3. เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ในขณะที่ปฏิบัติการสอนทั้ง 2 กลุ่ม ทำการเก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนทุกคาบ

4. เก็บข้อมูลด้านปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบการสอน ETMLC – LAD และรูปแบบการสอน GTM หลังจากการสอนเสร็จในแต่ละบท โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงรูปแบบการสอน ETMLC – LAD เป็นระยะ

5. เมื่อดำเนินการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ทดสอบนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลคะแนนของนักเรียนไว้เพื่อนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยการหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 70/70

6. เมื่อดำเนินการสอนจนครบ 16 คาบ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านทักษะภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ เก็บข้อมูลทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแล้วนำไปหาค่า t-test dependent ในกลุ่มทดลอง และ t-test independent ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

7. ให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจ ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังจากดำเนินการทดลองจนครบ 16 คาบ

8. ผู้วิจัยประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอน ETMLC – LAD โดยใช้วิธีบรรยายเปรียบเทียบสภาพก่อนหลังการใช้รูปแบบ วิธีการตรวจสอบประสิทธิภาพ E1/E2

วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา (ETMLC-LAD)

1.1 หาคะแนนเฉลี่ยทดสอบจากการทดสอบระหว่างเรียน

1.2 หาคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน

1.3 คำนวณหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาโดยใช้สูตร E1/E2 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเป็น 70/70

2. วิเคราะห์ผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา (ETMLC-LAD)

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้สถิติการทดสอบ (t-test) แบบ dependent และ independent

2.2 หาความสัมพันธ์ทักษะภาษาโดยใช้ การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา (ETMLC-LAD) ใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความพึงพอใจดังนี้

ค่าเฉลี่ย

4.50-5.00

3.50-4.49

2.50-3.49

1.50-2.49

1.00-1.49

ความหมาย

ความต้องการ/ความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ความต้องการ/ความพึงพอใจระดับมาก

ความต้องการ/ความพึงพอใจระดับปานกลาง

ความต้องการ/ความพึงพอใจระดับน้อย

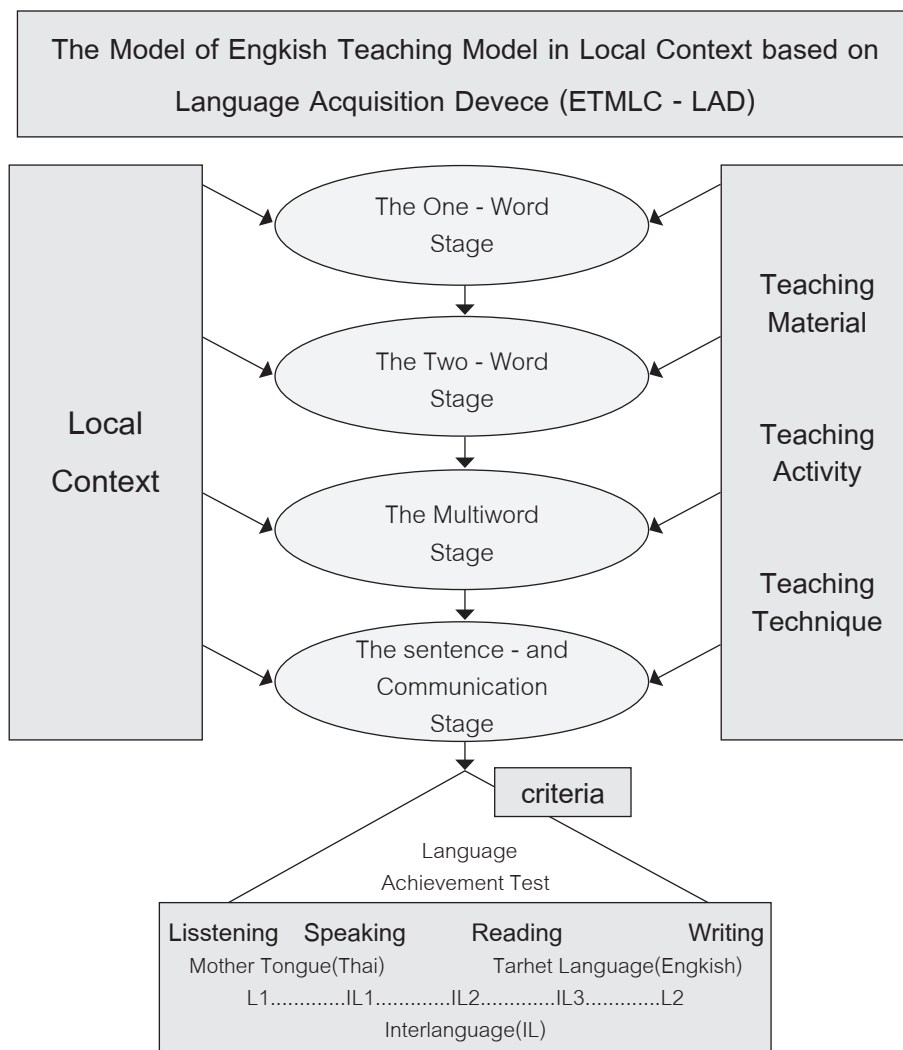
ความต้องการ/ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา

สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้รูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการสอน ETMLC – LAD

ที่มา: ชัยเดช นาคสะอาด (Naksa-ard, 2017)

รูปแบบการสอนนี้ ชื่อทางภาษาอังกฤษคือ English Teaching Model in Local Context based on Language Acquisition Device โดยใช้ชื่อย่อว่า ETMLC – LAD ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่มีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดการรับรู้ทางภาษา โดยแบ่งเป็น 5 ระยะดังนี้

1) the one – word stage เป็นขั้นตอนการรับรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่กำหนดไว้โดยนักเรียนจะรับรู้คำศัพท์ต่างๆ ทีละคำ รวมถึงการฝึกการฟัง และการออกเสียงคำศัพท์นั้น ๆ

2) the two – word stage เป็นขั้นตอนสอนความสัมพันธ์ของคำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร เช่น adjective + noun adverb

+ verb โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้การใช้คำที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อใช้ในการสื่อความหมาย

3) the multiword stage เป็นขั้นตอนการสอนกลุ่มคำ (phrase) เช่น noun phrase, verb phrase, prepositional phrase ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องกลุ่มคำต่าง ๆ ในบริบทที่กำหนดไว้ และสามารถสร้างกลุ่มคำขึ้นใช้ตามความคิดของนักเรียนที่ต้องการสื่อสารในบริบทอื่นต่าง ๆ ได้

4) the sentence and communication stage เป็นขั้นตอนการสอนประโยคที่ใช้ในการสื่อสารตามบริบทท้องถิ่นที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนที่ 1 – 3 ที่นักเรียนได้เรียนมาก่อนหน้าแล้ว โดยเริ่มเรียนรู้จากประโยคความเดียว (simple sentence) ประโยคความรวม (compound sentence) และประโยคความซ้อน (complex sentence)

5) language achievement test stage เป็นขั้นตอนทดสอบศักยภาพทางภาษาของนักเรียนที่ได้เรียนจบในบริบทท้องถิ่นที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละบริบทที่ทำการสอน เกณฑ์การผ่านให้ครูกำหนดให้สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน การทดสอบนี้จะทดสอบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน

2. ผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยกล่าวได้ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ETMLC – LAD สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 45 คน มีค่า 77.77/71.07 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ETMLC – LAD

รูปแบบการสอน	จำนวนนักเรียน	ผลรวม	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ETMLC - LAD				
คะแนนระหว่างเรียน	45	1399.86	1800	77.77
คะแนนหลังเรียน	45	1279.26	1800	71.07

2.2 ความก้าวหน้าทักษะภาษาอังกฤษรูปแบบการสอน ETMLC – LADจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ทักษะฟัง

ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน ETMLC– LAD นักเรียนกลุ่มทดลอง

ทักษะทางภาษาอังกฤษ	การเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม = 10)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
การฟัง	ก่อน	45	6.02	1.31	10.243	.000**
	หลัง	45	7.60	1.72		
การพูด	ก่อน	45	6.71	0.97	7.821	.000**
	หลัง	45	8.02	1.12		
การอ่าน	ก่อน	45	4.89	1.63	7.967	.000**
	หลัง	45	6.13	2.04		
การเขียน	ก่อน	45	4.31	1.86	7.744	.000**
	หลัง	45	5.43	2.33		

2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนด้วยการใช้รูปแบบการสอน ETMLC–LAD กับรูปแบบการสอน GTM พบว่า การเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอน

ETMLC–LAD ในทักษะฟังและพูด สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน GTM อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD และ รูปแบบการสอน GTM

ทักษะทางภาษาอังกฤษ	การเรียนภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน GTM (n = 45)		การเรียนภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน ETMLC – LAD (n = 45)		ค่า t	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ทักษะฟัง	6.58	2.08	7.60	1.72	2.54	.013*
ทักษะพูด	7.53	1.12	8.02	1.12	2.07	.041*
ทักษะอ่าน	6.24	1.76	6.13	2.04	0.27	.783
ทักษะเขียน	4.83	2.32	5.43	2.34	1.22	.225
ค่าเฉลี่ยรวม	6.23	4.80	6.78	4.87	2.13	.039*

2.4 ผลการสังเกตนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD มีความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างค่อยเป็นค่อยไป มีความกระตือรือร้นและสนุกสนานต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในบริบทท้องถิ่นของนักเรียนค่อนข้างมาก มีความกล้าพูดกล้าแสดงออกไม่กลัวที่จะสื่อสารทำให้ภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นไปตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนไวยากรณ์และแปล พบว่านักเรียนมีความสนุกสนานและตื่นตัวต่อการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย

ความสนใจเรียนภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของครูผู้สอนและความสนใจส่วนตัว นักเรียนไม่ค่อยกล้าที่จะสื่อสารเพราะกลัวผิดไวยากรณ์ จึงทำให้การพัฒนาการทางภาษามีความไม่ต่อเนื่อง

2.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ทางทักษะภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ETMLC – LAD พบว่าทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงถึงสูงมาก ทุกทักษะ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ทางทักษะภาษาอังกฤษ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รูปแบบการสอน ETMLC – LAD

ตัวแปร		X1	X2	X3	X4
ทักษะฟัง	X1	1	.571**	.552**	.611**
ทักษะพูด	X2		1	.527**	.670**
ทักษะอ่าน	X3			1	.607**
ทักษะเขียน	X4				1

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง = 45

2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนหลังการสอนโดยผู้วิจัยในฐานะของครูผู้สอนผลการสัมภาษณ์สรุปผลได้ ดังนี้

นักเรียนที่ได้รับการสอนในรูปแบบการสอน ETMLC-LAD มีความเข้าใจภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสภาพท้องถิ่นที่นักเรียนดำรงชีวิตอยู่มากขึ้น ได้แก่ ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ภาษาอังกฤษในวัด มีความสนใจภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นและมีความ

กระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในห้องและนอกห้องเรียน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องใกล้ตัวมากกว่าแต่ก่อนที่เคยเรียนภาษาอังกฤษมา ด้านทักษะภาษานักเรียนกล้าพูดมากขึ้นโดยไม่กลัวผิดไวยากรณ์ มีความมั่นใจและมีความสุขในการสื่อสาร มีความกังวลต่อการสื่อสารน้อยลง ทำให้การสื่อสารภาษาของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบ นักเรียน

มีความต้องการที่จะขอเพิ่มกิจกรรมนอกห้องเรียนมากขึ้น ทำให้ตื่นตัวต่อการเรียนภาษาดีกว่าเรียนภาษาอยู่แต่ในหนังสือหรือในห้องเรียน

3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ มีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ได้พัฒนาขึ้น คือรูปแบบการสอน ETMLC-LAD (English Teaching Model in Local Context based on Language Acquisition Device) ประกอบด้วย 5 ระยะ 1) ระยะหนึ่งคำ 2) ระยะสองคำ 3) ระยะหลายคำ 4) ระยะประโยค และการสื่อสาร 5) ระยะทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษา ทุกระยะประกอบด้วย บริบทท้องถิ่น เทคนิคการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องกัน เป็นไปตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา กล่าวคือ การรับรู้ทางภาษาเป็นกระบวนการพัฒนาภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไป เป็นธรรมชาติ ตอบสนองต่อการรับรู้ภาษาที่ 1 (L1 acquisition) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chomsky (1965) กล่าวว่า การรับรู้ทางภาษาจะเริ่มต้นตั้งแต่การกำเนิดของชีวิตและพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้รับรู้อาษาไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการรับรู้ซึ่งเป็นการรับรู้จากจิตใต้สำนึก ซึ่งสอดคล้องกับ Krashen (1985) กล่าวว่า การรับรู้ที่ไม่เป็นทางการ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าการรับรู้ภาษาใช้ในการเข้าใจภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่ง (mother tongue or first language)

หรือบางที่เรียกว่า การรับรู้ภาษาที่หนึ่ง (first language acquisition) ซึ่งเป็นการรับรู้ภาษาอย่างไม่เป็นทางการ (informal language acquisition) การเข้าใจภาษาโดยวิธีธรรมชาติเพื่อมุ่งการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ยังมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ Saraswasti (2004) กล่าวว่า แนวคิดการรับรู้ภาษาว่าเป็นการปรับกระบวนการรับรู้ และบริบทการรับรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศซึ่งทำให้ง่ายต่อการพัฒนาภาษาที่ภาษา จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการสอน ETMLC – LAD เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษตามบริบทท้องถิ่นที่ผู้เรียนภาษาสามารถรับรู้ภาษาอังกฤษที่อยู่รอบตัวและในขณะเดียวกันรูปแบบการสอนภาษานี้ได้มีการสอนกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาให้กับนักเรียนด้วยเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนทำให้พัฒนาการทางภาษาในชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างลำดับ

2. จากผลการใช้รูปแบบการสอน ETMLC – LAD พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ E1/E2 มีค่า 70/70 เนื่องจากรูปแบบการสอนนี้ได้ผ่านการพัฒนาอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา

3. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD มีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อังกฤษ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ธนชาติ หล่อนกลาง (Lornklang, 2007) พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากการสอนนักเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นตามแนวคิดกระบวนการรับรู้ทางภาษา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับบริบทที่นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ในสถานการณ์รอบตัวของนักเรียนรวมถึงการรับรู้ภาษาที่นักเรียนได้รับเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและค่อยเป็นค่อยไป ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

4. ความพึงพอใจนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะรูปแบบการสอนนี้ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมนักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าที่จะพูด และนักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวต่อการเรียน สร้างความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นเพิ่มขึ้น รวมถึงนักเรียนมีความสนุกสนานที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น และสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างค่อยเป็นค่อยไปไม่มีความกังวลว่าการสื่อสารจะผิด

หรือถูก กล้าที่จะแสดงออกและกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Saraswati (2004) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษควรสร้างบรรยากาศที่นักเรียนอิสระจากความตึงเครียด และความกดดัน รวมถึงสร้างบรรยากาศในการสื่อสารตรงกับการใช้ชีวิตจริงนักเรียนจึงมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

5. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอน ETMLC – LAD กับ การสอนในรูปแบบไวยากรณ์และแปล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ปรากฏว่าในทักษะฟังและพูด สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน GTM ส่วนทักษะอ่านนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน GTM และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD ไม่มีความแตกต่างกัน ทักษะเขียนนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน GTM ไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากว่ารูปแบบการสอน ETMLC – LAD เริ่มสอนจากทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ จึงทำให้ทักษะฟังและพูดดีกว่ารูปแบบการสอน GTM ส่วนในรูปแบบการสอน GTM มุ่งเน้นการสอนไวยากรณ์และแปล จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอน ETMLC – LAD การพัฒนาการทักษะภาษาจะค่อย ๆ ดีขึ้นอย่างเป็นลำดับทุกทักษะ

ดังนั้นรูปแบบการสอนนี้จึงสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทักษะภาษาได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

6. ค่าสัมพัทธ์ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC-LAD และ รูปแบบการสอน GTM พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ทางทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน ETMLC - LAD พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน และทักษะเขียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกซึ่งกันและกันในระดับสูงถึงสูงมากทุกทักษะ โดยรูปแบบการสอนนี้จะส่งผลทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะฟังก่อน และนักเรียนจะเริ่มออกเสียงโดยเริ่มจากการเลียนเสียงและฝึกพูดในที่สุด หลังจากการฝึกพูดแล้วจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอ่าน และทักษะเขียนตามลำดับจึงทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะภาษาได้อย่างอย่างเป็นลำดับและเป็นผลดีต่อการพัฒนาการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาการนำรูปแบบการสอน ETMLC - LAD ไปใช้ในระดับประถมศึกษาและติดตามผลในระยะยาวถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้เห็นพัฒนาการทักษะภาษาทุกทักษะ

2. ควรศึกษาการนำรูปแบบการสอน ETMLC - LAD ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในโรงเรียนต่างจังหวัดให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นของนักเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ

REFERENCES

- Akmajian, A., Demers, R.A., Farmer, K.A. & Harnish, R.M. (2004). *Linguistics: an introduction to language and communication*. 5th edition. New Delhi: Prentice – Hall of India Private Limited.
- Chomsky, N. (1965). *Aspects of the theory of syntax*. Massachusetts: MIT Press.
- Ellis, R. (1997). *Second language acquisition research and language teaching*. London: Oxford University Press.
- Galloway, N. (2013). Bridging the gap between theory and practice in a Japanese Context Global. *Englishes and English language teaching (ELT)*. 41(2013), 786 – 803.
- Khaemmani, T. (2002). *Instructional model: a diversity of approaches*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kullavanigaya, P. (2006). *Foreign language teaching and needs for foreign language teaching in the Central, Western and Eastern Parts of Thailand*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Krashen, S. (1985). *The input hypothesis: issues and implications*. London: Longman.
- Lornklang, T. (2007). *A development of the local culture instructional model based*

- on Scaffolded Reading Experience Approach to enhance english reading comprehension ability, and attitude towards local culture of Rajabhat University Students. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Lunpraphanth, S. (2004). A study on problems in learning English of diploma in vocational education students at ST. Joan of ARC's Technology School. Master of Education in Higher Education: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Naksa-ard, C. (20107). the Development of English Teaching Model in Local Context based on Language Acquisition Device for Hing School Students: a cade study of Wat Phrasimahadahat Secondary Demonstration School of Phranakhon Rajabhat Unicersity. Ph.D. Program in Education for Locakity Context. Phranakhon Rajabhat University. (in Thai).
- Phuthong, I. (2009). English teaching methodology in elementary schools in the Upper Northern Region of Thailand. Chiang Mai: Maejo University. (in Thai)
- Saraswathi, V. (2004). English language teaching: principles and practice. India: Orient Longman Private Limited.
- Spolsky, B. (1989). Conditions for second language learning. NY: Oxford University Press.